

Україна починається з мене...

Чудовий захід провели недавно працівники Березнівської міської публічної бібліотеки, героїнею якого стала добре знайома читачам «Надслучанського вісника» його позаштатна авторка, літераторка, громадська, суспільно-політична діячка Зоя Дідич. На зустріч з нею у читальний зал завітали друзі, колеги, шанувальники її творчості. Представила гостю постійна ведуча подібних літературних свят Людмила Яковишина.

- Знаєте друзі, - сказала вона, - є жінки-троянди, гордовиті і недоступні. Є жінки-півонії-нестримно пишні, які прийшли в цей світ, щоб панувати. Є жінки скромні і непомітні, мов польові братки, які прозивають з високої трави. А коли милуєшся Зоєю Володимирівною, спілкуєшся з нею, в уяві постає мальва. Адже українська квітка – то символ любові до батьківської хати, рідної землі, до свого народу. Зазирнула в енциклопедію, де и прочитала, що мальва уособлює красу і духовне коріння людини, її вірність спадщині предків, незламність і стійкість.

Що ж, Зоя Дідич повною мірою продемонструвала ці якості в дні, роки, десятиріччя боротьби за незалежність України. Отож, закономірно, далі йшла мова про її літературні, громадські здобутки, адже вона вплітає сторінки своєї біографії в книгу сучасної історії України. Пані Зоя нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня, вищою нагородою Руху - нагрудним знаком "За заслуги перед українським народом", медаллю "100 років "Просвіти".

Ведуча попросила Зою Володимирівну поділитися спогадами про те, як вона зі звичайної радянської школярки-відмінниці Костопільської російської школи виростала в переконану, незламну українську патріотку. Вже будучи студенткою факультету романогерманських мов Чернівецького державного університету, познайомилася зі студентом цього ж вузу Богданом Дідичем, якому значною мірою зобов'язана змінами в своєму світогляді. Багато костополян наприкінці 80-х ще дивувалося: як так трапилося, що двоє радянських інтелігентів з вищою освітою опинилися серед активістів Народного Руху України?

Що ж, подружжя Дідичів цілком відповідає цьому визначенню - подружжя - подружжя у всьому. Тому під час цієї зустрічі пані Зоя попросила чоловіка долучитися до спогадів про їх неспокійну молодість.

Обоє вони, незважаючи на певні особисті ризики, брали активну участь у створенні в Костополі первинних організацій Товариства української мови ім. Тараса Шевченка, а потім і Народного Руху України. Пані Зоя і пан Богдан протягом тривалого часу очолювали в Костополі рухівську районну організацію, потім спробували себе і у владних структурах - Богдан Ярославович став першим заступником представника Президента України в районі, а Зоя Володимирівна - заступником голови райдержадміністрації. Але дуже скоро зрозуміли, Що це не для них.

- Громадсько-політична діяльність нашої героїні, - зауважила Людмила Яковишина, - значною мірою проектується на її літературну творчість. Твори авторки не тільки професійно вправні, а й глибоко патріотичні, пронизані християнськими мотивами, базуються на споконвічних національних морально-етичних засадах, на життєстверджуючих принципах. Одна з її книжок для дітей носить промовисту назву " Україна починається з мене". Власне, чи можна краще сказати? Зоя Дідич пише про те, що хвилює чи болить, ділиться з читачами емоціями, тримає з ними зв'язок, аби відчути, як відгукуються її творіння в їх серцях. Тому охоче бере участь у подібних заходах.

Приємно зазначити, що практично усі книжки Зої Дідич отримали визнання. У 2017 році твір "Фіалки тюремних мурів. Повість про кохання" здобув диплом переможця конкурсу "Краща книга Рівненщини" у номінації "Краще прозове видання". Недавно авторка переклала її англійською мовою і готує до видання. Відзначено на всеукраїнському рівні

1000-сторінкове видання "Просвітянське століття Рівненщини: наукові статті, спогади", упорядником якого, разом з Іваном Ветровим, була пані Зоя. Ця унікальна книга стала лауреатом II Всеукраїнського конкурсу "Біографічний рейтинг - 2018" Національної бібліотеки ім. Вернадського (увійшла до Топ-10 у номінації "Колективний портрет"). Як редактор Зоя Дідич долучилася до виходу книги Миколи Жулинського "Спадкоємці", виданої Рівненською "Просвітою" за сприяння Товариства української мови міста Чикаго у дрогобицькому видавництві "Коло" і присвяченої 100-річчю Української революції 1917-1920 років. Під редактуванням З. Дідич зовсім нещодавно вийшла книжка відомої просвітянки, однієї із засновників Рівненської "Просвіти" Євгенії Гладунової-Борейко "Із глибини просвітянського серця. Денники Рівненської "Просвіти".

Під час зустрічі прозвучали вірші з поетичних збірок "Україна починається з мене", "Я вам сказати мушу", "Благослови, Україно, на орду", "Поетична поляна" у виконанні користувачів бібліотеки та юних читачів.

Слід сказати, 13 років тому доля територіально пов'язала сім'ю Дідичів з Березнівщиною. Богдан Ярославович і Зоя Володимирівна поселилися на хуторі біля Яринівки - їх старший син придбав земельну ділянку з хатиною знаного в районі діда Івана. Місце припало їм до вподоби: ліс, берези, ожини, бджоли, лелеки на обійсті.

- Скажу, що ми на хуторі не почували себе самотніми - сказала пані Зоя. - Яюсь одразу почалася наша дружба з ТРК "Березне" і "Надслучанським вісником", головні редактори якого Борис Боровець, Надія Ярмолук запросили нас до співпраці, ввели в коло березнівської інтелігенції, громадських активістів, познайомили з представниками владних структур, відомими особистостями. Ми стали своїми і в бібліотечних закладах, брали участь у багатьох цікавих заходах. Щиро вдячні і за сьогоднішню зустріч директору міської публічної бібліотеки Ларисі Гарбар, Людмилі Яко-вишиній, всім працівникам книгозбірні.

Свято не було б таким цікавим, креативним без активної участі в ньому присутніх. Своїми думками про літературну творчість, суспільно-політичну діяльність Зої Дідич поділилися письменник Борис Боровець, художниця Ольга Осейчук, журналісти Надія Ярмолук і Павло Рачок, Петро Желінський, громадська активістка, публіцистка Алла Куц, активна читачка Софія Максимчук, директор бібліотеки Лариса Гарбар, яка подякувала шановній гості за змістовну зустріч, вручила їй букет розкішних білих троянд.

Своїми пісенними виступами, літературно-музичними композиціями прикрасили свято працівники культури, аматори сцени, музиканти та юні літературознавці. Як завжди, високу виконавську майстерність продемонстрували солісти міського будинку культури Наталія Мельник та Юлія Дибач. Сімейний дует (мама і донька) у складі Тетяни і Діани Старінських з Князівського сільського клубу вразив чудовим акапельним виконанням старовинної української народної пісні "Голубка". Слухняними і мелодійними виявилися струни бандури в руках учениці дитячої музичної школи Таїсії Усач. А юні учасники клубу за інтересом "Книга і лялька" Валерія Смолінська, Віталій Мушин, Анастасія Петрук, Ілля Нисинець, Поліна Галагуз, Соломія Сачковська підготували літературно-музичну композицію "На поетичній поляні" і викликали захоплені оплески присутніх. Вірші Зої Дідич читала впродовж свята бібліотечарка читального залу Галина Діхтяр. Всі учасники зустрічі одержали від почесної гості в подарунок книги "Благослови, Україно, на орду" з автографами.

Надія ЯРМОЛЮК.